

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 10
miesięczne złp. 4.

MIJONA RZYMSKIE.
Jutro Wilt rji Panny.

MIJONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Bogumił.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0 ^o R red w miarze Paryzkiej	stopnie ciepla podług Reaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowle trzne i różne uwagi.
7	27 ^{''} 7 ^{''} 600	+ 0 ^o , 0	1 ^{''} 83	Pl. Zachodni słaby	Pochmurno	Snieg z Dęszczem
21 12	7 496	+ 1. 0	1, 93.	„ „	„	
3	7. 361	+ 1. 0	1, 82	„ średni	„	
9	6 1:3	+ 1. 2	2. 05	„ słaby	„	

Cześć Urzędowa.

OBWIESZCZENIE.

Nro 1480

SĄD NAJWYŻSZEJ INSTANCYI.

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Wskutek reskryptu Senatu Rządzącego z dnia 5 grudnia r. b. Nro 6880 zezwalającego na translokacyą pana Jacka Kustowskiego komornika okręgowego do Krakowa, ogłasza niniejszóm konkurs na posadę komornika sądowego w okręgu.

Kraków dnia 20 grudnia 1836 r.

W zastępstwie, prezes sądu apelacyjnego
MAKOLSKI.

Syktowski Sekr.

W sukienicach w głównym rynku M. Krakowa dnia 23 grudnia 1836 r. o godzinie 10 ranniej w drodze exekucyi sądowej, sprzedane zostaną przez licytacyą futra, biora z marmuru, i innych za gotową zaraz zapłatę w monecie srebrnej courant.

Kraków dnia 19 grudnia 1836 r.

Skorczyński, Kom. Sąd.

— Kraków —

Od niejakiego czasu mamy w naszej stolicy *Kosmoramę*, rzadkiej piękności, jakiej żadna z dotąd tu znanych w niczém niewyrównała. Bydź może właśnie, iż mierność dawnych tego rodzaju widoków, nieciekawemi czyni wielu oglądania dzisiejszych. Ale zaręczyć mogę, że kto chce mieć prawdziwą przyjemność i nasycić oko cudnemi obrazami wielkich miast zagranicznych, mianowicie Rzymu, Londynu, Berlina, w niczem nieustępującymi naturze; a szczególnież kto osobiście kiedy znajdował się w tych miastach, ten nie zawośnie tak miłego dozna wrażenia, jakby w oka mgnieniu znalazł się do nich przeniesionym. Co do mnie, który dwa tylko z tych miast widziałem, już dziś czwarty raz powracam z *Kosmoramą* teraźniejszej, i dopóki zmiana widoków nienastąpi, jeszcze raz pewno na te ostatnie z godzinie przynajmniej popatrzę. Nadowszystko czarującym jest widok Rzymu, do którego trzy otwory, ciekawe oko prowadzą, i coraz w nowe zachwylenie wprawiają.

S. Z.

Cześć Polityczna.

— Paryż 6 Grudnia. —

Gazette de France zawiera następujący artykuł dotyczący się najnowszych postanowień kortezów madryckich. »Falszywe kortezy (Pseudo-Cortezes) madryckie wycisnęły rewolucyi swojej pbrzydliwe piętno zgrozy i królobójstwa; dekret który władzom hiszpańskim nakazał Don Karlosa zamordować jak tylko wpadnie w ręce wojsk konstytucyjnych jest jedynem z tych postanowień które czasy Robespiera, Marata i St. Justa przypominają. Tego jednego jeszcze brakowało rysu aby! zgrozę i sromotę tój rewolucyi uzupełnić, uwieńczyć! Jak to więc! jeżeli Don Karlos do niewoli się dostanie, jeżeli go jakiś Deutz wyda w ręce ministra królowej Krystyny wtedy głowa potomka Ludwika XIV. syna Karola IV. brata Ferdynanda VII. paść ma na rusztowaniu! — Także to dekretowali mężowie Hiszpanii i przywłaszczenia w obec narodu, który zewsząd się podnosi eby bronić praw słusznych swojego króla i wolność swoją utrzymać! — I bezwątpienia dowiemy się niedługo że Krystyna w imieniu córki swojej przyjmie ten krwiożerczy dekret, owszem iż własną ręką podpisze wyrok śmierci na króla brata swojego wuja Izabelli, tego szlachetnego naczelnika domu hiszpańskiego. — Bu taki jest bieg rewolucyj, początek ich od błędów, a koniec w zbrodni! Zbrodnia staje się oplakany owocem konieczności. Tak w zbrojonej insurekcyi Cromwella leżała śmierć. Karola I; w zjadliwych frazesach Mirabeau na dniu 21 był wyrok śmierci Ludwika XVI. Królobójstwo, o którym Cortezy zamysłają zarod swój bierze w testamentie Ferdynanda. — Otóż w chwili kiedy nam wystawiają umiarkowanie zgromadzenia prawodawczego w Madrycie, objawia się akt podobny do tych które skalały kartę dziejów Francyi akt który zgrozę w Europie budzi! Czyliż nie mieliśmy racyi gdyśmy zapowiadali nową konwencyą narodową w Madrycie. Takąż to odpowiedź dostają ministrowie doktrynery

w Francyi w tój chwili, kiedy on o nietykalność osoby królewskiej, nawet w tych familiach uznaje, które koronę przywłaszczeniem posiadły. — Cóż się teraz przedsięwzmie! słowo królobójstwo wryte jest na wystawie reformowanej konstytucyi hiszpańskiej. Europa monarchiczna! powstanie na widok tój zbrodniczej zapamiętałości! — A jednakże Francya trzyma jeszcze legią swoją w szeregach hiszpańskich! P. Latour Maubourg jako poseł francuzki znajduje się w Madrycie a p. Campuzano w Paryżu reprezentuje kortezy które śmierć Don Karlosowi zawyrokowały! Może ten akt rewolucyjny jest artykułem dodatkowym do traktatu poczwórnego przymierza.

Dziennik sporów oznajmia iż generał Eguja przesłał władzom miasta Bilbao wezwanie w którym między innymi znajdują się te słowa. »Zaszczytna kapitulacya niezdola już więcej miasta i załogi waszej przed strasliwą zbawić katastrofą. Pożar, rabunek i wszystkie te okropności których teatrem bywać zwykło miasto szturmem zdobyte przewiduję ja dla was: i o bodajbym mógł im zapobiedz! Potem niepotrafię ja położyć tamtych zgrozom, które sami sobie wywołać pragniecie, wy którzy niegdyś obowiązkom swoim wierni, dzisiaj w obłąkaniu waszém granio nieznajdujecie, którzy mię zmuszacie miasto wasze szturmem wydzierać jak już w San Augustin musiałem!«

W liście z Bajony pod dniem 2 grudnia datowanym czytamy co następuje: »Od 28 t. m. Espartero stoi na lewym brzegu małej rzeczki, która właściwie tak nazwaną rzekę Bilbao (Ibaichevel) stanowi i która do rzeki Nervion się wlewa. 27 i 28 czynił on niektóre ku przejściu tój rzeczki usiłowania; które jednakże bezkorzystne zostały; i to spowodowało go do wystawienia w dniach następnych mostu. Po dokonaniu tój roboty być może, iż teraz przyjdzie do stanowczej rozprawy, jakiej, której owocem albo zdobyciem albo uwolnieniem Bilbao będzie. Okręt »Rhadamante« wysadził w San Sebastian znaczną liczbę inżynierów angielskich. Stanowiska kto-

re Anglicy wzmocniają, zapewnią im jak się zdaje posiadanie San Sebastian, portu przechodowego. Gdyby Bilbao upadło, oniby zapewne wtenczas wzmocnili się przy ujściu Nerwionu ażeby przejazd do Portugaletty mieć w swęj mocy.

O pobytcie karlistów pod Gomezem w Caceres w Estremadurze, list pisany z tego miasta z dnia 16 listopada (w dz. Madryckich) zawiera następujące szczegóły: »Gomez przybył tu dnia 31 października, i zostawał do 3 listopada rano. Zamieszanie nie było tak wielkie jak się obawiano: goście nasi poprzestali na wypiciu naszego wina, i pożarciu naszych szynek, wędlin i t. d.; nie jednakowoż nie zburzono. W korpusie Gomeza widziało kilku francuzkich oficerów, między innymi brata margrabi Dreux Brézé. W wielu domach, których właściciele uchodzili za krystynistów »wybierali« karlistowscy oficerowie summy od 1000 do 4200 realów. Rozumie się, że także i konie nasze, muły i osły poszły za nimi z całym osiołaniem. Jednakże nie wiele ich zastał, albowiem największa część możniejszych za zbliżeniem się jego uciekla, tak, że tylko niewiele slug, domowników i gmin prosty zastał, który go przyjął biciem w dzwony. Prowincyja Caceres zostaje bez *Xefe politico*, a miasto bez *Ayuntamiento*, a to z powodu, iż nikt nie chce objąć tych urzędów, z bojaźni skompromitowania się przed karlistami, którzy mogą jeszcze powrócić. Naszym gwardyjom narodowym sprzykrzyła się na śmierć ta służba; najwięcej z nich myśli po karlistowsku. I tak zdarzyło się niedawno, iż 1400 tych »mężnych« *Milicianos* przed 300 karlistami uciekło.«

G. L.

— Londyn 6 Grudnia —

Przybył tu książę Polignac z synem; dnia onegdajszego znajdował się na obiedzie u siostry swojej mistris Macdonald.

— Z Madrytu 30 Listopada. —

Onegdaj wieczorem w stolicy naszój niezmierny pannał rozruch. Jeden batalion z 4 pułku gwardyi stojącego w koszarach na

ulicy Fuencarral zbuntował się, a bunt jego, niesłumiony natychmiast przez władze, daleko ważniejsze zdarzenia wywołał był wczoraj. Nowo przybyły dowódzca tego pułku imieniem Puche dał powód do buntu; oficer ten jeden z najznakomitszych dla tego miał sobie poruczonem dowództwo pułku wspomnionego, aby w nim przywrócił porządek i karność, zginione od czasu wypadków w *La Granja*. Onegdaj po apelu wyszedłszy z domu został on napadnionym od kilkunastu żołnierzy swoich, którzy posłali nań kilka strzałów. Pułkownik schronił się do pomieszkania; natenczas żołnierze rozbiegli się po ulicach wołając »niech żyje konstytucya śmierć pułkownikowi Puche!« Wróciwszy przed koszary, swoje rozdzielili się na pojedyncze oddziały i w odległości stu kroków od koszar stanęli w szyku bojowym. Władze uwiadomione o tem kazaly uderzyć do broni i o godzinie już 8 cała gwardya narodowa, kawalerya i artylerya z gwardyi królewskiej, które ostatek załogi Madrytu składyły, stanęły pod bronią. Tymczasem udalo się oficerom niektórych żołnierzy zbuntowanych do powrócenia do koszar naklonić; zatem wróciła spokojność i o godzinie 10 artylerya i kawalerya gwardyi wróciły na właściwe stanowiska swoje; gwardyja zaś narodowa została przez całą noc pod bronią. Nazajutrz, o 8 godzinie zrana zakazał Jeneral kapitan 4 pułkowi luzować kompaniję która wspólnie z gwardyją narodową służbę w zamku odbywać zwykla była; podoficerowie wuhali się tego zakazu słuchać, a 4 pułk opuścił o 9 godzinie kwaterę wśród brzęku broni feldfebrów, pod dowództwem podoficerów i którzy chorążego zmusili aby im towarzyszył; jednakże jeneral kapitan jeszcze raz do spokojności przyprowadzić ich potrafił; lecz o trzy kwedranse na dziesiątą opuścili znou koszary, bez oficerów przy odgłosie bębnów, i muzyki, i udali się z rozwiniętą chorągwią do zamku; o kwadranse na jedynastą, wydał jeneral kapitan kjeasyeron i grenadierom rozkaz na wicherzycieli natrzeć, a ci ich odparli ogniem bata-

lionowym; kilku kawalerzystów zginęło; wszczęła się żywsza walka; królowa o tém o godzinie 12 uwiadomiona, rozkazała ażeby gwardyi nie przypuszczać, jeżeli jej nie będą dowodzić oficerowie; natenczas zaczęli się żołnierze 4 pułku cofać i w tedy posłano do nich brygadiera Narizo Lopez aby ich namawiał do powrotu do koszar; udał on się o 1 godzinie na czele żołnierzy 4 pułku do koszar, o 2ej godzinie przyniesiono mnóstwo rannych do lazaretu, między którymi jest także kapitan kirassierów; pobitych miało być 12, a rannych było 60; piąta kompanija 4 pułku gwardyi straciła tylko 10 ludzi. Wszystkie sklepy były wczoraj pozamykane, a przejście przez Puerta del Sol wzbronione; smutny widok przedstawiał cały Madryt; cała milicya była pod bronią; czyniono wszelkie zabezpieczenia na wieczór, ale nie już nie zakłóciło spokoju.

G. P. S.

— Z Hagi 3 Grudnia. —

Pewien mieszkaniec z Arnheim, podał żądanie aby mu udzielono list swobody, na budowę czyli usposobienie dróg pod wozy parowe, bez użycia kolej żelaznych.

— Dnia 7 Grudnia. —

Statki przybywające z kanału La Manche i z morza północnego, zapewniają, że na tych wodach widziały bardzo wiele szczątków okrętowych i innych oznak zniszczenia przez okropną burzę z dnia 29 listopada.

— Stambul 16 Listopada. —

We względzie traktatu handlowego z Angliją, którego zawarcie pan Da wid Urquhart szczególnie popiera, Porta nie dała dotąd żadnej odpowiedzi. Traktat ten miał być ułożony przez posła tureckiego w Londynie, zdaje się jednak że tutaj trafia na trudności nieprzewidziane.

Na ostatnich okrętach które zawinęły z Trypolis, przywieziono aresztowanego przez Tahir-paszę, jenerała Hussein-paszę, podejrzanego o tajemne związki z szekami pokoleń arabskich. Osadzono go w arsenale

i slychać, że sułtan wyznaczył na niego sąd wojenny. Prócz niego jest także uwięziony Ali Fidaich pasza beliński, który jako podejrzany o podniecanie buntu w Bośni, trudno aby się mógł wywikłać.

Rząd zamierza znaczne reformy, w administracyi. Postanowiono szczególnież znieść wszystkie *sine-cura*.

Wszelkie rozporządzenia paszy Egiptu zwracają tu naturalnie największą uwagę, a każda oznaka upadku jego potęgi, sprawia wielką radość dywanowi i chrześcijanom. W ogólności poczytują tu panowanie jego za bardzo wątpliwe. Pasza stara się przeciąć swoim poddanym syryjskim wszelkie stosunki z prowincjami angielskimi, aby nie powstały związki, któreby panowaniu jego mogły się stać niebezpiecznymi. Pozornie sprzyja chrześcijanom w Syryi, którzy nominalnie wyłączeni są od konskrypcyi, ale za to, zmusza ich do pracowania przy robotach fortyfikacyjnych gdzie oddaleni od swoich domów, niepłatni, źle żywieni, a gorszego jeszcze doznając obchodzenia się, tysiącami umierają. Fortyfikacje w Adana, Kara-Boghaz i t. d. są już prawie ukończone, a większa część armii egipskiej w Syryi, oprócz załogi miast Damaszk, Aleppo i innych, stoi na granicy Azji mniejszej.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od dnia 21 do dnia 22 Grudnia.

Gutkowska Katarzyna z Polski, Wodziecki Franciszek hr., Wodzicka Zofia hr., Raht Edward, Kleying Henning, Rücker Jan, Köhler Jan, Möller Lars z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Dąbski Władysław do Galicyi.

